

5.

*Kinek korzó a tölgyerdő,  
kinek a Dráva sodra fürdő,  
annak perce mindig kettő:  
a jötte az egyik, búcsúja a következő.*

6.

*A hó volt a jobb  
mint a zápor  
vagy a kettőnél is jobb a köd,  
a sár, a por, a nyár, a dér, a jég-e  
és hogy magamnak közben ki voltam én:  
nem fogja tudni mától  
az se, ki a bitóra köt!*

7.

*Hej Verkóczi, megsíratlak,  
valahányszor búcsúztatlak,  
ottan vagy te, itt vagyok én,  
de a szívünk helyet cserél.*

PAOLO SANTARCANGELI

## Lent és fent

I.

*A hazugság hápogó szégyene letör.  
Egérutat nyer a nyilvános borzalom.  
Érzem már: tudatom széthasad.  
Lássátok, feleim nemlevő nyája:  
Szégyen rondabugyra buzog a földön.  
Mocskát okádva fröcsköli széjjel.  
Zöld villám cikázik fekete égen.*

*Mondván hogy nincs kiút.  
Kiszáradt a fűzfa Babilon vizein.  
Jobb híján akasztom 'lantom' a nyakamba.  
De hová akasszam nyakam és bánatom?  
Száz nyílvezzőt remegtet testem,  
Százszor nyilazott Sebestyén-testem.  
Száz gonosz pocsolya akasztja léptem.  
Bolondgombát evett százszor az ember.*

*Mondván hogy nincs kiút.*

(I. fohász)

Fürdik a kácsa fekete tóban.  
Fürdik a remény fekete könnyben.  
Szár az kórót morzsol az ujjam.  
Meg sem született, fáj már a hang is.

II.

Rothadás szörnyének átkozott tojását  
Bazalton zúzom szét éledő örömmel,  
Éledő étellel, ős újjászülető  
Hozsánás hitemmel, özönlő parttalan  
Vizeken keresztül mégiscsak mondom az igét,  
m o n d o m a z i g e n t.  
Száz életem, száz halálom: mondjam hogy igen.  
Ágyban fekve, lábra állva: mondjam hogy igen.

(II. fohász)

Éljek csak másban.  
Magamat felejtsem.  
Állj elém, kedvesem.  
Csipődöt öleljem.

\*

Higgyek az életben, higgyek a szóban.  
Higgyek a létben, higgyek az igében.  
Higgyem hogy újraébred az igen.  
Higgyem hogy nincsen a nem. Parttalan  
Poklokon keresztül mégiscsak mondjam a magamét,  
M o n d j a m h o g y v a n k i ú t.

(III. fohász)

(Nyújtsátok kezetek,  
emberek.  
Nyújtsátok békétek,  
emberek.  
Nagyon szomjazom,  
emberek.  
Tovább nem bírom,  
emberek.)

\*

(IV. fohász)

Igyon lelkem békét.  
Egyen szívem csöndet.  
Párom legyen párnám,  
Koronás örömem.

Torino, 1978. április 25.